

Sygn. akt IC 1466/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Jacek Szerer

Protokolant : Magdalena Buda

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2022 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. B.**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki B. B. kwotę 120.000 zł (sto dwadzieścia tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot :

- 41.516,34 zł od dnia 7 lutego 2019 roku do dnia zapłaty,

- 78.483,66 zł od dnia 17 maja 2019 roku do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w zakresie kwoty 45.000 zł;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Świdnicy kwotę 10.459,36 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt IC 1466/19

UZASADNIENIE

Powódka B. B. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 120.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot :

- 41.516,34 zł od dnia 7 lutego 2019 roku do dnia zapłaty,

- 78.483,66 zł od dnia 17 maja 2019 roku do dnia zapłaty

oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że w dniu(...) na trasie między B. a W. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego powódka doznała obrażeń ciała w postaci złamania obojczyka, żeber III – VIII po stronie lewej bez przemieszczeń, złamania żeber II – VII po stronie prawej oraz przemieszczenia mostka z rotacją w lewą stronę. Bezpośrednio z miejsca zdarzenia przewieziona została do (...) im.(...) A. S. w W., a następnie po opuszczeniu placówki szpitalnej, w dniu 2 listopada 2018r. ponownie zgłosiła się na (...) z uwagi na odczuwane bóle w okolicy kręgosłupa piersiowego. Na skutek odniesionych obrażeń powódka nie ma możliwości powrotu do sprawności sprzed wypadku. Wskazywała, że sprawca zdarzenia w chwili zaistnienia wypadku ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana potwierdziła, że likwidowała szkodę będącą wynikiem wypadku powódki, jakiemu uległa ona w dniu (...). i w toku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego ustaliła wysokość zadośćuczynienia na kwotę 12.000 zł uwzględniając wszystkie ocenne okoliczności sprawy : skutki wypadku, brak trwałego uszczerbku na zdrowiu, przebieg i okres leczenia wiek powódki i swoistość cierpień. Nadto strona pozwana wskazywała, że wypłaciła powódce także kwotę 686 zł tytułem kosztów przejazdów oraz kwotę 197,66 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Zdaniem strony pozwanej wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota zadośćuczynienia w całości rekompensuje krzywdę, jakiej doznała ona w wyniku wypadku, zatem spełnia podstawowe cele kompensacyjne, zatem żądanie powódki wyższej kwoty z tytułu zadośćuczynienia uznać należy za niezasadne. Zdaniem strony pozwanej żądane przez powódkę zadośćuczynienie uznać należy za wygórowane, a dołączone do pozwu dokumenty nie uzasadniają jego wysokości.

Pismem z dnia 7 października 2019r. powódka rozszerzyła żądanie pozwu o kwotę 45.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wyrokowania.

Na rozprawie w dniu 8 czerwca 2022r. powódka ograniczyła powództwo do kwoty 120.000 zł, zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu (...) roku w miejscowości B., kierująca pojazdem marki m. (...) o nr rej (...) naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że na skutek niedostosowania prędkości do warunków ruchu na łuku drogi utraciła panowanie nad pojazdem, w wyniku czego pojazd obrócił się o 180 stopni i wpadł do rowu, na skutek czego pasażerka pojazdu – powódka B. B. doznała obrażeń ciała w postaci złamania końca barkowego obojczyka prawego, staw rzekomy z wtórnym zaburzeniem funkcji prawego stawu barkowego, stłuczenia mostka bez następstw, złamania żeber III, IV, V, VI, VII i VIII po stronie lewej i żeber II, III, IV, VI, VII i VIII po stronie prawej.

dowód :

- akta szkody (...), k. 84,

Pojazd, którym kierował sprawca zdarzenia, w dacie wypadku korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej ze stroną pozwaną.

dowód :

- akta szkody (...), k. 84,

Z miejsca zdarzenia powódka została przetransportowana karetką pogotowia do (...) im.(...) A. S. w W. na (...), gdzie powódce wykonano szereg badań, m.in. RTG klatki piersiowej, mostka, kości barku i ramienia. Po przeprowadzonych badaniach u powódki stwierdzono złamanie końca barkowego, obojczyka oraz uraz klatki piersiowej. W leczeniu zastosowano temblak na kończynę górną i leki przeciwbólowe oraz zalecono powódce kontrolę w poradni.

dowód :

- odpis karty informacyjnej (...) im.(...) A. S. w W. (...) z dnia 28 października 2018r., k. 29 – 30,
- częściowo zeznania świadka K. S., k. 106v. i e-protokół,
- częściowo zeznania świadka H. S., k. 106v. i e-protokół,
- przesłuchanie powódki, k. 282 i e-protokół,

Z powodu utrzymujących się dolegliwości bólowych w okolicy kręgosłupa piersiowego w dniu 2 listopada 2018r. powódka ponownie zgłosiła się do (...) im. (...) A. S. w W., gdzie po ponownym wykonaniu RTG kręgosłupa odcinka piersiowego powódka była konsultowana neurochirurgicznie i otrzymała zalecenie, iż w przypadku utrzymywania się dolegliwości bólowych konieczna będzie ponowna konsultacja neurochirurgiczna. Powódka wypisana została do domu.

dowód :

- odpis karty informacyjnej (...) im. dra A. S. w W. (...) z dnia 2 listopada 2018r., k. 31,
- przesłuchanie powódki, k. 282 i e-protokół,

Przed wypadkiem u powódki rozpoznano nowotwór o nieokreślonym charakterze (tchawica, oskrzela, płuca), wskutek czego została ona zakwalifikowana do leczenia chirurgicznego. Z uwagi na przebyty wypadek komunikacyjny i odniesione obrażenia w postaci stłuczenia klatki piersiowej i złamania obojczyka termin leczenia ustalono na dzień 7 stycznia 2019r. Zalecono wykonanie TK klatki piersiowej przed zabiegiem operacyjnym.

dowód :

- odpis konsultacji specjalistycznej z dnia 20 listopada 2018r., k. 69,
- przesłuchanie powódki, k. 282 i e-protokół,

Z uwagi na utrzymujące się dolegliwości bólowe powódka zgłosiła się na konsultację do specjalisty ortopedy – traumatologa. Wówczas zlecono wykonanie badania TK klatki piersiowej, w wyniku którego stwierdzono liczne złamania żeber po obu stronach klatki piersiowej bez przemieszczenia odłamów kostnych. W badaniu tym stwierdzono również staw rzekomy końca barkowego obojczyka – brak zrostu odłamów kostnych.

dowód :

- konsultacja badania TK klatki piersiowej z dnia 28 lutego 2019r., k. 32,
- dokumentacja medyczna powódki, k. 33,
- przesłuchanie powódki, k. 282 i e-protokół,

Pismem z dnia 22 grudnia 2018 roku powódka zgłosiła szkodę stronie pozwanej domagając się zasądzenia kwoty 45.000 zł tytułem zadośćuczynienia, odszkodowania w zakresie zwrotu kosztów leczenia w kwocie 197,66 zł, kosztów dojazdu do placówek medycznych oraz kosztów opieki osób trzecich.

Decyzją z dnia 1 lutego 2019 roku powódce przyznana została kwota 2.879,66 zł, w tym 2.600 zł tytułem zadośćuczynienia, 197,66 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz 82 zł tytułem kosztów dojazdu do placówek medycznych. Jednocześnie strona pozwana w piśmie z dnia 1 lutego 2019r. skierowała do powódki propozycję ugodowego zakończenia likwidacji szkody poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty 3.779,66 zł łącznie tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania.

Decyzją z dnia 27 lutego 2019 roku strona pozwana przyznała powódce dalszą kwotę 604 zł tytułem odszkodowania obejmującego zwrot kosztów dojazdu do placówek medycznych.

dowód :

- zgłoszenie szkody z dnia 22 grudnia 2018r., k. 34 – 37,
- decyzja strony pozwanej z dnia 1 lutego 2019r., k. 39,
- pismo strony pozwanej z dnia 1 lutego 2019r., k. 38,
- decyzja strony pozwanej z dnia 27 lutego 2019r., k. 40,

Pismem z dnia 11 kwietnia 2019 roku powódka rozszerzyła żądanie do kwoty łącznej 195.000 zł, w tym 45.000 zł tytułem odszkodowania z tytułu doznanych obrażeń w postaci : złamania obojczyka i powstania stawu rzekomego końca barkowego obojczyka prawego, 75.000 zł tytułem odszkodowania z uwagi na liczne złamania żeber, kwoty 279,66 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i przejazdów (już wypłacone), kwoty 173 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów poniesionych przez K. S. (już wypłacone) oraz kwotę 380 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia zgodnie z fakturą (...) nr (...). Pozostała kwota stanowiła zadośćuczynienie za doznaną krzywdę z uwagi na odczuwany ból, konieczność korzystania z pomocy osób trzecich we wszystkich czynnościach życia codziennego (zakupy, higiena osobista, ubieranie się), w tym korzystanie z pomocy córek oraz zadośćuczynienie za konieczność przesunięcia terminu operacji onkologicznej. Powódka wskazywała, że do chwili obecnej ma ograniczoną ruchomość barku prawego, co skutkuje ograniczoną mobilnością, ma problemy z ubieraniem się.

W odpowiedzi na powyższe strona pozwana w piśmie z dnia 9 maja 2019r. wskazała, że w oparciu o analizę zgromadzonej dokumentacji medycznej lekarz orzecznik potwierdził, że urazy doznane przez powódkę w trakcie wypadku skutkowały 3% trwałym uszczerbkiem na zdrowiu, a rokowania wskazują na poprawę stanu zdrowia powódki. Strona pozwana, mając na uwadze powyższe przyznała powódce kwotę 2.600 zł tytułem zadośćuczynienia.

Pismem z dnia 17 maja 2019r. powódka wniosła odwołanie od powyższej decyzji.

dowód :

- pismo powódki do strony pozwanej z dnia 11 kwietnia 2019r. z potwierdzeniem nadania, k. 41 – 42,
- decyzja strony pozwanej z dnia 9 maja 2019r., k. 44 – 45,
- odwołanie od decyzji z dnia 9 maja 2019r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 46 – 48,

(...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. orzeczeniem z dnia 4 czerwca 2019r. zaliczył powódkę do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, ustalając symbol przyczyny niepełnosprawności 05-R, 07-S. Orzeczenie wydane zostało na stałe. Ustalono nadto, że niepełnosprawność istnieje od 40-tego roku życia.

dowód :

- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 4 czerwca 2019r., k. 72 – 73,

Decyzją z dnia 12 lipca 2019 roku strona pozwana przyznała powódce dalszą kwotę 9.400 zł tytułem zadośćuczynienia. Jednocześnie pismem z dnia 12 lipca 2019 roku strona pozwana wystosowała do powódki propozycję ugodowego zakończenia sporu poprzez dopłatę dalszej kwoty 2.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

dowód :

- decyzja strony pozwanej z dnia 12 lipca 2019r., k. 49 – 50,
- korespondencja mailowa strony pozwanej z dnia 12 lipca 2019r., k. 51 – 52,

W zakresie obrażeń ciała w postaci złamania obojczyka prawego biegły orzecznik ustalił, iż złamanie to jest powikłane stawem rzekomym, wyczuwalne zgrubienie i deformacja obojczyka z jego tkliwością uciskową, utrwalony brak zrostu, ograniczenie ruchomości stawu barkowego prawego, wyszczuplenie mięśnia naramiennego prawego z osłabieniem siły ręki prawej, ograniczenie funkcji kończyny górnej prawej. W zakresie obrażeń doznanych przez powódkę w obrębie klatki piersiowej biegły oceniając poziom zaburzeń funkcji uszkodzonego narządu wskazał, iż w związku z urazem u powódki nie występują żadne powikłania, klatka bolesna na ucisk i opukiwanie, bez krwiaków, blizn i ubytków.

Ostateczny uszczerbek powódki w zakresie obrażeń klatki piersiowej ustalony został na 4%, zaś w zakresie obrażeń obręczy kończyny górnej na 3%.

dowód :

- protokół z badania z dnia 2 lipca 2019r., k. 53 – 55,
- opinia kompleksowa z dnia 3 lipca 2019r., k. 56 – 58,

W wykonanym u powódki w dniu 26 sierpnia 2019 roku badaniu MR kręgosłupa ustalono, że występujący u powódki dyskomfort oraz ból w kręgosłupie, z powodu którego w dniu 2 listopada 2018r. ponownie udała się do (...) im. (...)A. S. w W. spowodowany jest złamaniem kompresyjnym kręgu (...) z obniżeniem części środkowej o 1/4, na skutek czego powódka w przyszłości będzie zmuszona poddać się zabiegowi zacementowania kręgu.

dowód :

- wynik badania MR kręgosłupa z dnia 26 sierpnia 2019r., k. 91,

Decyzją z dnia 3 marca 2021 roku strona pozwana przyznała powódce dalszą kwotę 2.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

dowód :

- decyzja strony pozwanej z dnia 3 marca 2021r., k. 193 – 194,

Opiekę nad powódką po wypadku sprawowały jej córki, którym pomagała sąsiadka poszkodowanej. Powódka skarżyła się na ból całego ciała, nie mogła się poruszać, zginać, zażywała leki przeciwbólowe, zdarzało się, że trzy razy dziennie. Wymagała pomocy przy czynnościach higienicznych oraz pomocy w karmieniu przez okres trzech tygodni. Przez okres sześciu tygodni córka powódki pomagała jej w codziennych czynnościach, sprzątała mieszkanie, robiła zakupy. Z uwagi na odniesione obrażenia, powódka przez kilka tygodni po wypadku spała w pozycji siedzącej, nie mogła się położyć, gdyż sprawiało jej to ból.

dowód :

- zeznania świadka K. S., k. 106v. i e-protokół,
- zeznania świadka H. S., k. 106v. i e-protokół,

- zeznania świadka A. O., k. 107 i e-protokół,

- przesłuchanie powódki, k. 282 i e-protokół,

Powódka nadal wymaga pomocy przy czynnościach higienicznych, nie jest w stanie samodzielnie zrobić zakupów, nie może sama się obrać, zasznurować butów, nie może schylić się do przodu. W dalszym ciągu skarży się na dolegliwości bólowe, zwłaszcza w trakcie jazdy samochodem, przy nierównej nawierzchni odczuwa ból klatki piersiowej w okolicach żeber oraz kręgosłupa. Nie może zbyt długo przebywać w pozycji siedzącej bądź leżącej, musi zmieniać pozycje. Podróżując samochodem odczuwa lęk, zwłaszcza w okolicy zakrętów drogi.

dowód :

- zeznania świadka K. S., k. 106v. i e-protokół,

- zeznania świadka H. S., k. 106v. i e-protokół,

- zeznania świadka A. O., k. 107 i e-protokół,

- przesłuchanie powódki, k. 282 i e-protokół,

Powódka przed zdarzeniem była osobą samodzielną, sprawną fizycznie, niezależną od osób trzecich. Zamieszkiwała sama, samodzielnie dokonywała zakupów artykułów spożywczych, była mobilna, posiadała prawo jazdy. Od chwili wypadku nie prowadzi samochodu.

dowód :

- zeznania świadka K. S., k. 106v. i e-protokół,

- zeznania świadka H. S., k. 106v. i e-protokół,

- zeznania świadka A. O., k. 107 i e-protokół,

- przesłuchanie powódki, k. 282 i e-protokół,

U powódki nadal widoczny jest staw rzekomy obojczyka prawego.

dowód :

- wynik badania radiologicznego z dnia 25 sierpnia 2021r., k, 239 – 240,

Powódka doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym w wysokości 4 %.

W wyniku zdarzenia z dnia 28 października 2018r. u powódki wystąpiły zaburzenia adaptacyjne, których czas trwania przekroczył okres sześciu miesięcy. Zaburzenia te spowodowały u powódki długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

Powódka odczuwa strach przed „trzaskami”, w nocy „zrywa się”, nie sypia dobrze, ma gonitwę myśli przez 2-3 godziny. Kontynuuje farmakoterapię zaleconą przez lekarza rodzinnego. Odczuwa strach, że coś jej się stanie. Córka musi pomagać jej w codziennych czynnościach. Odczuwa lęk przed pogorszeniem stanu zdrowia, obawia się zabiegu operacyjnego, czuje lęk przed przyszłością, odczuwa żal do świata, dlatego zdarzenie przytrafiło się właśnie jej. Boi się niesamodzielności.

dowód :

- opinia sądowa psychiatryczno – psychologiczna biegłego sądowego z zakresu psychiatrii A. H. oraz z zakresu psychologii J. O. z dnia 10 czerwca 2020r., k. 153 – 160,

- opinia uzupełniająca z dnia 6 września 2021r., k. 241 – 244,

W wyniku wypadku łączny trwały uszczerbek na zdrowiu powódki w zakresie narządu ruchu wynosi 30%.

Kręgosłup szyjny o spłyconej krzywiznie, bolesny badaniem palpacyjnym w części środkowej i dalszej, o ograniczonej ruchomości biernej i czynnej. Zgięcie 30° (norma $35-45^{\circ}$), wyprost 30° (norma $35-45^{\circ}$), zgięcie do boku w prawo 40° (norma 45°), w lewo 35° (norma do 45°), rotacja w wyproście w obie strony 50° (norma $60^{\circ} - 80^{\circ}$). Dodatkowo u powódki widoczne jest nieznacznie wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych, objaw szczytowy zaznaczony. Klatka piersiowa u powódki jest niesymetryczna, nieprawidłowo wysklepiona, nieprawidłowo ruchoma oddechowo, bolesna badaniem palpacyjnym. Widoczne jest nadto padanie barku prawego, cechy uszkodzenia więzozrostu barkowo – obojczykowego. Blizna pooperacyjna klatki piersiowej po prawej stronie. Nadto u powódki widoczne jest wysterczenie żebra po stronie lewej. Odczuwa ona bolesność badaniem palpacyjnym w części środkowej kręgosłupa piersiowego. Kręgosłup lędźwiowy u powódki o ograniczonej ruchomości biernej i czynnej i o zatartej krzywiznie, bolesny badaniem palpacyjnym na całej długości. Wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych, objaw szczytowy zaznaczony. Kończyny górne ułożone swobodnie, o pełnej ruchomości w stawach ramiennych, łokciowych i nadgarstkowych po lewej stronie. Siła mięśniowa osłabiona 3° w skali L., chwyt precyzyjny osłabiony. Kończyny dolne symetryczne, o pełnej ruchomości w stawach biodrowych, kolanowych i skokowych po prawej. Staw kolanowy lewy - objaw balotowania rzepki ujemny. Ograniczenie ruchów maksymalnych biodra lewego. Powódka słabo stoi na palcach i piętach.

U powódki stwierdzono : stan po złamaniu żeber III, IV, V, VI, VII, VIII po stronie lewej, stan po złamaniu żeber po stronie prawej w odcinku przednim II, III, IV, V, VI, VII, stan po przebytym złamaniu (...), stan po złamaniu obojczyka prawego.

W wyniku urazu powódka doznała złamania żeber. W wyniku złamania żeber niekiedy pojawia się ból w klatce piersiowej oraz trudności w oddychaniu. Żebra chronią organy wewnętrzne klatki piersiowej przed urazami. Do zadań żeber należy również aktywne wspomaganie procesu oddychania. W przypadku urazu, jakiego doznała powódka, postępowanie lekarza leczącego nie było zgodne z przyjętymi standardami. W celu zmniejszenia dolegliwości bólowych klatki piersiowej stosuje się opatrunek typu C., który zmniejsza dolegliwości bólowe przy oddychaniu, a który nie został u powódki zastosowany. W wyniku wypadku powódka doznała również złamania z przemieszczeniem obojczyka prawego. Doszło także do uszkodzenia stawu obojczykowo barkowego, czyli stawu najbliższego miejscu złamania. U powódki ustalono ograniczenie ruchomości stawu ramiennego prawego oraz zniekształcenie obrysu stawu. Pomimo stosowanego leczenia, do chwili obecnej utrzymują się dolegliwości bólowe stawu ramiennego prawego, zniekształcenie obrysu obojczyka. Uraz ten może być przyczyną przyspieszonego rozwoju zmian zwyrodnieniowych sąsiednich stawów bardziej, niż by to wynikało z naturalnego procesu starzenia się organizmu. Ograniczenie ruchomości stawu ramiennego prawego utrudnia czynności życia codziennego w zakresie zabiegów higienicznych i domowych. Z powodu dolegliwości bólowych stawu ramiennego prawego powódka przyjmuje do chwili obecnej leki przeciwbólowe.

Na skutek przeprowadzonego leczenia uzyskano zrost odłamów złamania, ale z ich przemieszczeniem U powódki występuje bolesność, zniekształcenie okolicy złamania. Korekcja ustawienia odłamów złamania wadliwie zrośniętych może być poprawiona jedynie leczeniem operacyjnym. Powódka doznała także złamania trzonu (...) i do chwili obecnej utrzymują się u powódki dolegliwości bólowe w części dalszej kręgosłupa piersiowego, nasilające się przy wysiłku fizycznym i zmianach pogodowych.

Naprawa nadal widocznego stawu rzekomego obojczyka możliwa jest tylko i wyłącznie leczeniem operacyjnym.

dowód :

- opinia biegłego sądowego z zakresu (...) z dnia 29 marca 2021r., k. 196 – 201,

- opinia uzupełniająca z dnia 12 lipca 2021r., k. 219 – 220,

- druga opinia uzupełniająca z dnia 12 lutego 2022r., k. 261 – 263,

Powódka utrzymuje się ze świadczenia emerytalnego, które uzyskuje w wysokości 1.393,45 zł miesięcznie.

dowód:

- decyzja (...) Oddział w N. o waloryzacji emerytury z dnia 1 marca 2019r., k. 24,

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez strony, których autentyczności i wiarygodności żadna z nich nie kwestionowała oraz zeznaniach świadków: K. S., H. S. i A. O., jak również przesłuchaniu stron ograniczonym do przesłuchania powódki.

Dokonując oceny skutków wypadku w stosunku do powódki, Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez strony, w tym dokumentacji medycznej powódki, a także opiniach biegłych : z zakresu psychiatrii A. H., z zakresu psychologii J. O. oraz z zakresu (...), zeznaniach świadków : K. S., H. S. i A. O., a także przesłuchaniu powódki. Świadkowie w swoich zeznaniach potwierdzili zakres i rodzaj obrażeń doznanych przez powódkę, wielkość i rozmiar jej cierpień fizycznych i psychicznych oraz bolesną i długotrwałą rehabilitację. Wskazali na ograniczenie ruchomości powódki w okresie pierwszych 6 tygodni po zdarzeniu i zdanie ich na opiekę. Wskazywali, że przed wypadkiem powódka była osobą aktywną i zaradną życiowo, po wypadku nie ma już takich możliwości i wykazuje ograniczenia ruchowe, którym towarzyszy nieustanny ból, konieczna jest pomoc w czynnościach higienicznych oraz sprawach codziennych (sprzątanie, zakupy). Zeznania te korespondują w całości z przesłuchaniem powódki, która wskazała na swoją ciężką sytuację zdrowotną związaną z przebiegiem leczenia i skutkami wypadku, bolesną rehabilitację. Wskazywała też na ograniczenia przy wielu czynnościach życia codziennego. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, albowiem charakteryzują się obiektywizmem i wyważeniem, a nadto znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym – dokumentacji medycznej.

Opinie biegłych sądowych, w których stwierdzono skutki obrażeń po wypadku powódki oraz zaistniały uszczerbek na jej zdrowiu - są rzetelne i przekonujące. Zostały oparte na gruntownej i wnikliwej analizie, a biegli, którzy posiadają adekwatne specjalizacje, mają niezbędne kwalifikacje i wiedzę do jej dokonania oraz wyciągnięcia prawidłowych wniosków. I choć opinie te były kwestionowane, to w ocenie Sądu po ich uzupełnieniu nie mogą budzić żadnych wątpliwości co do zakresu obrażeń powódki i ustalonego trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii uznając ją za niepełną i dopuścił dowód z opinii innego biegłego – M. J..

Zdaniem biegłych poprawa stanu zdrowia powódki możliwa jest jedynie po wykonaniu zabiegu operacyjnego, co jak wynika z opinii biegłych psychologa i psychiatry jest o tyle niepewne, że powódka obawia się zabiegu operacyjnego, obawia się pogorszenia stanu jej zdrowia.

Przechodząc do merytorycznego rozstrzygnięcia zważyć należy, że zgodnie z przepisem art. 415 kodeksu cywilnego, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia. Na mocy przepisów dotyczących ubezpieczenia odpowiedzialność ta spada w istocie na ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku (art. 805 k.c., art. 822 k.c., ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych /t.j. Dz. U. z 2022 roku, poz. 621/).

Zgodnie zaś z treścią art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody

powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. W myśl natomiast przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych we wskazanym wyżej przepisie sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych, zarówno tych już doznanych, jak i tych które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, przyznawaną jednorazowo. Wiadomo, że zadośćuczynienie nie przywróci zdrowia stronie, ale jego celem jest złagodzenie wszelkich cierpień.

Jeżeli chodzi o zagadnienie wysokości zadośćuczynienia to za ugruntowany w orzecznictwie i piśmiennictwie należy uznać pogląd o kompensacyjnym charakterze zadośćuczynienia. Tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta jednak nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (tak SN w wyroku z 26 lutego 1962 roku, 4 CR 902/61, OSNCP 1963, nr 5 poz. 107, w wyroku z 24 czerwca 1965 roku, I PR 203/65, OSPiKA 1966, poz. 92, wyrok z dnia 22 marca 1978 roku, IV CR 79/78, niepubl.). Jednocześnie zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, wynikłą na skutek poważnego rozstroju zdrowia i związanego z nim trwałego kalectwa, którego wysokość w ostatecznym wyniku zależy od uznania sądu, nie może być uznane za nadmierne, nawet gdyby przy uwzględnieniu przeciętnego poziomu życia i zamożności społeczeństwa mogło być tak postrzegane, jeżeli jest ono adekwatne do stopnia odniesionych obrażeń i związanych z nimi trwałych następstw dla zdrowia i egzystencji poszkodowanego (tak SN w wyroku z dnia 10 stycznia 1997 roku, II CKN 41/96, niepubl.).

Zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc „odpowiedniej sumy” należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy (wyrok z 3 lutego 2000 roku, I CKN 969/98, LEX nr 50824).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że żądanie powódki w zakresie zadośćuczynienia jest zasadne w całości, a zatem co do kwoty 165.000 zł. Sąd uwzględnił żądanie powódki mając na uwadze uszczerbek jakiego doznała ona w wyniku wypadku, jego skutki, a także rokowania na przyszłość.

Rozważając wysokość należnego powódce zadośćuczynienia Sąd miał na względzie powagę doznanych przez nią obrażeń ciała, w szczególności narządu ruchu, konieczność długotrwałego leczenia, częściowego unieruchomienia, długotrwałe odczuwanego bólu i cierpienia, który w istocie powódka odczuwa do chwili obecnej, jak również skutki doznanych obrażeń, które w sposób istotny wpłynęły na funkcjonowanie i tryb życia powódki. Obecnie powódka nie może już w sposób aktywny korzystać z życia, gdyż pomimo rehabilitacji w dalszym ciągu odczuwa ból, ma problemy z poruszaniem się z uwagi na odczuwany ból. Ma problemy z samodzielnym ubieraniem się, odzież musi dostosować do ograniczeń ruchowych. Konieczna jest pomoc przy sprzątaniu mieszkania, robieniu zakupów, gdyż powódka w istocie ma ograniczoną ruchomość prawej kończyny górnej. Po zdarzeniu, przez okres pierwszych kilku tygodni po wypadku była zależna od pomocy osób trzecich w podstawowych czynnościach życia codziennego, pomocy przy ubieraniu, myciu, robieniu zakupów, spożywaniu posiłków. W dalszym ciągu, mimo upływu kilku lat od zdarzenia, odczuwa ból przy poruszaniu się, niektórych czynnościach, co ogranicza jej możliwości codziennego funkcjonowania. Nadal także wymaga pomocy przy czynnościach higienicznych czy robieniu zakupów. Rodzaj i zakres doznanych przez powódkę obrażeń miał również wpływ na jej stan psychiczny. Powódka bowiem odczuwa obawę o stan swojego zdrowia, lęk przed przyszłością, co przekłada się na problemy z zasypianiem i snem, a tym samym wpływa w sposób negatywny na jej samopoczucie na co dzień.

Duże znaczenie miał również wiek powódki. Obrażenia ciała jakich doznała w wyniku wypadku, bolesne leczenie i długotrwała rehabilitacja, skutki wypadku stanowią, iż konsekwencje wypadku są dla niej bardzo bolesne.

Kierując się powyższymi względami Sąd uznał, że zadośćuczynienie za doznaną przez powódkę krzywdę w wysokości 120.000 zł jest kwotą odpowiednią w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. (punkt I wyroku).

Mając zatem na uwadze powyższe Sąd zasądził na rzecz powódki od strony pozwanej kwotę 120.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie jak w punkcie I wyroku. Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 41.516,34 zł Sąd zasądził od dnia 7 lutego 2019 roku do dnia zapłaty przyjmując, że w dniu 7 stycznia 2019 roku strona pozwana odebrała pismo, w którym powódka zgłosiła szkodę, a zatem przyjmując termin 30 dni, w którym ubezpieczyciel, zgodnie z art. 817 § 1 k.c., obowiązany jest spełnić świadczenie. Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 78.483,66 zł Sąd zasądził od dnia 17 maja 2019 roku do dnia zapłaty ustalając, iż pismem z dnia 17 maja 2019 roku powódka złożyła odwołanie od ostatecznej decyzji pozwanego ubezpieczyciela co do rozszerzonego żądania obejmującego roszczenie zapłaty zadośćuczynienia.

Wobec ograniczenia powództwa przez powódkę na rozprawie w dniu 8 czerwca 2022 roku o kwotę 45.000 zł, o którą pismem z dnia 7 października 2019r. powódka rozszerzyła żądanie pozwu, postępowanie co do tej kwoty podlegało umorzeniu mając na uwadze treść art. 355 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu w punkcie II wyroku oparto o przepisy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz. U z 2018 roku, poz. 1800 ze zm.) – stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.

Powódka wygrała proces w 100%, a poniesione przez nią koszty procesu stanowią 5.417 zł (koszty zastępstwa procesowego). Mając na uwadze powyższe należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt II wyroku).

Sąd orzekając o wysokości przyznanych kosztów procesu miał na uwadze treść § 15 ust. 1 cytowanego wyżej Rozporządzenia opłatę w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy ustala się w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, która nie może przekroczyć sześciokrotności tej stawki, ani wartości przedmiotu sprawy, jeśli uzasadnia to: 1) niezbędny nakład pracy adwokata, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczba stawień w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie, w tym czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu; 2) wartość przedmiotu sprawy; 3) wkład pracy adwokata w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie; 4) rodzaj i zawilość sprawy, w szczególności tryb i czas prowadzenia sprawy, obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lub biegłych sądowych, dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów, o znacznym stopniu skomplikowania i obszerności.

Zważyć należy, że zasądzenie wynagrodzenia wyższego od minimalnego wymaga ustalenia i wskazania, jakie są okoliczności uzasadniające to postąpienie, związane z charakterem sprawy, zwiększonym nakładem pracy radcy prawnego oraz wkładem jego pracy w przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy i rozstrzygnięcia. Zdaniem Sądu nakład pracy pełnomocnika powódki, wkład pracy adwokata w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia oraz rodzaj i zawilość sprawy nie uzasadniały przyznania dwukrotności stawki.

Odnośnie kosztów sądowych : wydatki poczynione w sprawie stanowiły kwotę 10.459,36 zł (6.000 zł opłaty sądowa od pozwu, od uiszczenia której powódka postanowieniem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 29 sierpnia 2019r. została zwolniona oraz 4.459,36 zł tytułem wydatków na opinie w sprawie). Przy uwzględnieniu stopnia wygranej strona pozwana zobowiązana jest uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Świdnicy kwotę 10.459,36 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (punkt III wyroku).